

SZARVASI UJSÁG

Hetilap, a tarsadalom, közgazdasá és irodalom köréből.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre. 6 frt. — kr.
Félévre 3 frt. — kr.
egyedévre 1 frt. 50 kr.

Egyes szám ára 12 kr.

MEGJELENIK:

hetenként egyszer **vasárnap**.

Az előfizetési és hirdetési pénzek, úgy a lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőhöz Szarvasra küldendők.

A nyílt-térben minden garmondsor díja 25 kr

HIRDETÉSEK

jutánybás áron vételnek fel.

A hirdetések az „Árpád” irodalmi és nyomtatás intézetbe küldendők. Ugyanitt fizetendők azok díja.

Budapesten lapunk számára hirdetéseket elfogad Jaulusz Gyula Dorottya utca 11. sz. továbbá A. V. Goldberger, sérvitatór 3. sz. alatt.

Előfizetési felhívás

„SZARVASI UJSÁG”

1883-iki VII-ik évfolyamára.

Lapunk az új évvel hetedik évfolyamába lép, s az eddigi irányban folytatja pályafutását. A lefolyt év alatt főtörékvésünk oda irányult, hogy lapunkban úgy a helyi, mint az általános társadalmi érdekek, kellő méltatásban részesüljenek, s az öntudat jutalmazó érzetével mondhatjuk el, hogy működésük nem egy fontos kérdés megoldása körül teljesen célra vezető volt. — Így, ki tagadná, hogy a szarvasi vasút-ügy először a „Szarvasi Ujságban” lett a praktikus megoldás szempontjából tárgyalva, s mindaddig felszinen tartva, míg nem megvalósulása tényé vált. Újabban városunk magyarosodása érdekében szintén lapunk lépett a küzdőterre a régi előítéletek s egyes zavaró elemek ellenében — s ki mondhatná, hogy hatástalanul? Hiszen a nyomtatott betűnek csodálatos súlya van; sokkal nagyobb, mint az előszónak, a discussionak, mert míg ez a legtöbbször egészen magánjelegű, addig az mindenben a nyilvánosságé, s fejlett sajtói viszonyaink folytán a sajtói összes közegek folytonosan összeköttetések következtében mintegy szerves egészsze csomozódnak: a nyomtatott szó a

közvélemény alakulásának valóságos jegécedő elemét képezi, s mint ilyen méltán ismertetik el a maga összhatásában hatalomnak.

Lapunk, mint a sajtónak, ezen hatalmas organizmusnak egyik szerve: első sorban városunk érdekeit kívánja szolgálni, s hogy e részben jó szolgálatokat tehet: azt hat év alatt volt alkalma bebizonyítani. Oly folytonos fejlődésben levő város, mint Szarvas ma már nem nélkülözheti a sajtó közrehatását, s mi áthathatva a cél fontosságától: derék munka társaink segélyével jövőre is igyekszünk megfelelni e részben a kíváalomnak, — viszont remélve, hogy a közönség pártolása arányban álland munkakifejtésünkkel.

A „Szarvasi Ujság” előfizetési ára: egész évre 6. fr. félévre 3 frt; negyedévre 1 frt. 50 kr. Az előfizetési pénzek Szarvasra küldendők Gyűjtők öt előfizető után tiszteletpéldányban részesülnek.

Szarvason 1882. Decz. 24-én.

A „Szarvasi Ujság” Szerkesztősege és kiadóhivatala.

A kis városok.

(R.) Az országnak meg van fővárosa, a provinciák szive, vérkeringés központja. Sok esetben ez kezdeményez, politikában hangot ad, Művészetünk, irodalmunk központja; országos intézeteink teremője. Ott van a diplomacia, a tudomány fészke, a királyi

uovartartás fénye ; paloták gazdag sora ; kincs és ragyogás.

S kell, hogy legyen. Ha Angliának van Londona, Franciaországnak Párizsa, Ausztriának Bécs, mért ne legyen Magyarországnak Budapes'tje, habár kicsinyben. — most még nem világvárosi hír és fényben.

Adózunk, adakozunk is érte, sokat gondolkozunk, aggódunk sorsáról, ha veszélyben van. Hogy is ne? a drága nagy nemzeti öltönyön ez a gyémántgomb, a Kohinor! Szeretjük, féljük, ragyogást előmozdítjuk, csak egyet kérünk ki: hogy ne gondolkodjék helyettünk, ne akarjon a politikában mindig irányadó lenni, mert — engedelmeivel: még rajta kívül vagyunk vagy néhány milliányi nép idekint, kiknek szinte meg van agyvelőnk, szivünk és eszünk!

S ha már az országnak van fővárosa; mért ne volna a megyéknek székvárosa, több mezővárosa, hol az intelligencia tömegesen fészkel, az iparosok műhelyében folyik a munka; a hivatalok központja; sok ügy és kezdeményező és tényező — a tekintetes karok és rendek részvételével.

Legalább így kellene lennie. s fájdalom, hogy ma sok tekintetben nincs így.

Kezdeményezni ki sem akar — nincs kedv hozzá, az érdeklődés alvó félben; a legjobb akarat is megbénítva.

Ha ma egy eszmét odadobsz a közönség közé, legyen bár a legéletrevalóbb, — közhasznót előmozdító, biztos lehetsz benne, hogy megfeneklik, nem

ér révpartot, ott hagynak a faképnél, jó akaratod mellett is.

Ma kevés ember kell egymásnak rokonszenvből, szeretetből, csak akkor, ha váltót kell aláírni, segílyt nyújtani.

Régi embereink elkoztak az évtizedek súlya alatt; vagy ott hagyták a nyilvános életet, s csak messziről, távcsövön nézik az eseményeket: ha otthon nyugodtan lehetnek — gondolják magukban — minek tegyék ki magukat az izgalomnak? A közügyekben eddig a babér és taps, most pedig mérreg pohár? . . . az nem járja!

És ki van a régiak helyébe? Hol az új nemzedék? Hol a nemes anyag, mely el fogja bírni a jövőt, bármily nehéz legyen is az?? Hol vannak a tehetségek, melyek felváltják a régiakat?

Ezek még ma nincsenek: legalább nem látjuk őket. Nehány szemem szedett aranypor csillog ugyan fel az ifjú nemzedékben kikhez reményeket lehet kötni; de ezekre meg úgy ráijesztett az élet, tanulmányok olyan keserűek, hogy nem nagy kedvük van vállalkozni,

Igaz! néhány tehetség csak itt-ott, — ezek is félrevonulva, kis körben égnek, világitanak, mint a mécs.

S a többi? üzi a sportot, ha ugyan van rá pénze, meg neki az életnek irány és tapasztalatok nélkül, a szegényebb rész pedig feloszlik minden jelentőség, feltűnés nélkül az életben, mint a kámfor . . . A virághimpor elenyészik, semmivé lesz anél-

PÁRBAJ

Heinéből.

I.

Szivemen át csendesen
Édes zene rezdül,
Zengj, tavaszdalocska, zengj
Hegy-völgyön keresztül!

Zengj a házig, mely előtt
Nyílnak a virágok.
Mond neki: üdvözlöm őt —
A rózsát ha látod.

II.

Sok mindent elmeséltek,
Sok sulyos vátkemet;
De hogy szivem mint vérzett —
Nem mondták el neked. —

Nagy zajt és port okoztak —
S csóválta mind fejit;
És elmondtak gonosznak —
S te elhitted nekik.

De a leggonoszabbat
Nem tudták ám azok; —

Legdőérbb s gonoszabb az,
Mit itt benn hordozok.

III. A hárfás leány.

(Törendék a , teli regéből.)

— — Lemondás zengett ajkáról
S menyországról dics-ének —
E dallal altatják, ha beteg,
A nagy kamaszt, a népet.

Ösmérem szövegét, dallamát
S szerzőit e danának. —
Tudom! isznak titokba bort
És vizről — prédikálnak . . .

Rèthy Dezső

Párbaj az első császárság alatt.

Noha sok párbaj történt az első császárság korában, még sem érdemli meg nagy részük a megemlést.

Legcsodálatosabb e mérközések között az volt, mely 1813-ban végződött és tizenkilencz évig tartott. Okot reá ez szolgáltatott:

kül. hogy tovarepülésében folytatná, nemesitené, gyümölcsöztetné nagy eszmékben az életet!

Az évek mulnak; az idő repül s nics anyag, mely helyt áll a jövőnek, a küzdelmekben. Legalább mi nem látunk — pár kivétellel — sehol.

Kis városi casinók? Melyekben ezelőtt a legszebb eszmék születtek: annyi jó kezdeményezés történt?

Olyanok, mint a kriptá belseje: csendes, hideg, visszariaszó! Nem for a kedv; nem éled a részvét, az aléltáság légkörében szinte idegennek érzed magadat! . . . Odamégy csendesen; leülsz még csendesebben; olvasol magadban; s aztán a komor képek közt hazamégy gondokkal, morfondirozva . . .

Vagy?

Vagy leülsz a kártyaasztalhoz, s ott izgatod magad óra számra, füstre akasztva néhány pillanatra gondjaidat, melyeket odavittél szellőztetni,

Fogadó? Kávéházak?

Enni, inni, tekézni, játszani való menhelyek; esős időben, téli unalmas estvékben itt húzod meg magadat, de hogy a társalgásban, közérdekű vitákban valami nagyon kifáraszd elmédet, erre kevés alkalom kínálkozik. Társalogni ma már a közönség érdekében? szellemi harcot vinni jó kedvvel, hivatással, tógy le róla; ezt kevés helyen érzed meg. Pedig arra valók a tömegesülések, társaságok hogy eszmét cseréljenek, a gondolat tetté ériék, mert, oda haza minden ember csak egy ember és egy ember keveset nyom a mai világban.

Aztán szét van zuzva a társaság, a nagyurat ritkán látod; a kisbirtokost elhordta a vihar; a hivatalnoki kar külön, a katonai tisztikar megint

Fournier huszarkapitány, ki híres verekedő és mellett nagyon ügyes vivó volt, Strassburgban jelentéktelen ok miatt párbajra szólított és megölt egy Blum nevű derék fiatal embert, egyedüli támaszát egy nagy családnak. Az egész város visszhangzott a fölháborodástól és a halotti menetet tüntetőleg nagy néptömeg kísérte.

Este Moreau tábornok a polgárságnak tánczvigalmat adott. — Félve, hogy Fournier jelenléte botrányt idézhetne elő, megbizta hadsegédét, Dupont kapitány, hogy tiltsa meg Fournier-nak a belépést.

Mikor Fournier megérkezett, Dupont eléje lépett s így szólt:

— És te mered itt mutatni magad?

— Hé, mit jelentsen ez?

— Ez annyit tesz, hogy neked belátnod kellett volna, hogy a szegény Blum temetésének napján illő lett volna otthon maradnod, nem pedig oly társaságba jönnöd, hol az elhunytaknak barátjaira akadhatsz.

— Azaz ellenségekre. De hát neked tudnod kellene, hogy én nem félek senkitől sem. Kedvem van kihívni az egész világot.

— Csakhogy ezen kedvednek ma este nem fogsz eleget tenni, hanem lefeküdni, a tábornok parancsára.

— Tűvedsz Dupont! A tábornoktól, ki engem meg-

külön, az iparosok, kereskedők ismét külön,!! Ez náunk ma a democratia; annyit papoltunk róla, olyan szereket adott be sok hivallan orvos és kuruzsló feltámasztására, életre keltésére, hogy szépen kiharangoztuk . . . eltemettük. Aristocrata nemcsak a mágnás, a szellemi értékkel bíró; a felkapott suszter vagy kereskedő, hanem még a telkes polgár is, kinek pitvarán óraszámra süvegel a zsöllér, míg bebocsátást nyer! . . . Sok öregbíró a községben — mint a főispán a megyében. . .

Demokratia? . . .

Előbb egyesítsétek aztán nemesítsétek rá a vért tanítsátok tiszta tanait; mindadig — chimera! . . .

Ime itt állunk a kis városokban, honnét lőkést irányt, jó példát kellene adni a faluknak. A tömeg együtt van egy kis területén, de nincs együtt gondolatok, cselekvésben.

A társadalom úgy van összerakva, mint a mozaik, fénylik, csillog egyes köveiben, egészben hideg. . .

Igy van ez másfelé is?!

Ha így van, s mert így van, azért érezzük nyomását nagy nemzeti hatásokban.

Azért folyik az ország orrávére! . . .

HIREK

— (H i t e l e g y l e t) Városunkban ujabban egy hitel-egylet alakítása tárgyában erélyes mozgalom indult meg. Az aláírások már is megközelítik a százat, úgy hogy az eszme tényyé válása szinte biztosítottnak látszik.

— („Ifjusági tánczvigalom“) ezim alatt több városunkbeli fiatal ember a vörös-kereszt egylet javára Januárhó 9-án

sért és elzarja előlem ajtaját, nem kérhetek elégtételt. Hanem itt vagy te. Majd kifizetlek a megbizásért, melyet elváltál.

— Jól van hát, verekedjünk meg. Henczegésedet ugyanis régóta nem állhatom ki. Tenyerem viszket, hogy rendre utasítsalak.

*

A párbaj megtörtént. Dupont hatalmas kardvágással leterítette ellenfelét.

— Első mérkőzés! — kiáltá Fouruier.

— Tehát megújítani akarod a kísérletet?

kérdé Dupont.

— Igen, öregem. Még pedig, azt hiszem, nem sok idő múlva.

Egy hónappal később Fournier meggyógyult. A második párbajban Dupont sebesült meg súlyosan.

— Második mérkőzés! — mondá földre rogyva.

Kardra a két ellenfél körülbelül egyenlő erős volt. Hanem pisztolyra Fourniernak lett volna nagy előnye. Bámulatos biztonságú lövő volt. Ha ezredének huszárjai mellette szivarozva elvágattak, nem egyszer lőtte ki az égő csutakot ajkaik közül. Fournier azt ajánlotta hát, hogy verekedje-

tánczyigalmat rendez. A meghívók már a napokban szét fog-
nak küldetni.

— (A mult héten lefolyt) országos vásár a járhatatlan utak miatt csekély forgalmat produkált, s jőfő-
mán csak is a helyi szükséglet kielégítésére szolgált. A belső
vásár a lehető legrosszab volt, noha számos vidéki ruhake-
reskedő s iparos vett benne részt.

— (A z. á. l. a. m. i. e. s. e. n. d. ö. r. ö. k) összesen heten vá-
rosunkba is megérkeztek. Laktanyául a regale birtokosság
tulajdonát képező piacztéri bérház rendeztetett be számúkra.

— (A p. ó. s. t. á. r. a. f. e. l. a. d. o. t.) ajánlott levelekre ezen-
tul nemzetközi egyezmény szerint, nem fogják rányomni az
ismeretes „ajánlott” szót hanem minden államban egyszerű-
en csak „R” betűvel jelölik meg az ajánlott leveleket. Ez
intézkedés november második felében már életbe is lépett.

— (B. e. t. a. d. j. á. k. a. z. a. d. ó. b. a) A belügyminiszterim
egy furfangos csalót köröztet most országszerre. Az illető ele-
gáns magatartással, hoszu fekete kabátban két pej ló által
vont hintóban jelent meg eddig csak a tiszamelléki városok
és falvakban s házról-házra járva könyöradományokat gyűjtött
valami leégett város lakói részére. A csalónak temérdek ga-
borát sikerült ily módon összekösdülnia a jámbor néptől,
kiket azzal hitegetett hogy adományaik értéke majd az
adójukba fog betudatni, nagyobb bizonyosság kedvéért hivat-
kozott arra, hogy ő a miniszter képviselője. A furfangos csa-
ló elfogatása végett most adatott ki a rendelet, azonban
aligha nem sikertelenül, mert a jómadár már hetek óta nem
hallatt magáról, s így valószínű, hogy megugrott.

— (A p. á. p. a) a gyermekek között. A pápa decz. 14-én a
Vatikán loggiáiban 1800 gyermeket fogadott. A gyermekek azon 14
római iskolán övendékei voltak, melyeket a kath. érdekek előmoz-
dítására alakult egyesület alapított. Ott voltak a gyermekek tanítói
is; továbbá a gyermekmenhely övendékei, az irgalmas rendű
nővérekkel, kik e menhelyre felügyelnek. A gyermekek, zong-
orakisérel mellett, himnuszt énekelték. Ezután a pápa a gyer-
mekek körébe jött s két órát töltött ott, elbeszélgetve a gyer-
mekekkel. Mindegyik gyermek emlékül ezüst érmet kapott.
A pápa azonkívül a nevezett egyesület elnökének, Rospigliosi

nek meg pisztolyra. Minthogy azonban Dupont visszautasíta
ezen ajánlatot, ennek felgyógyulása után újra kardra vívtak.

A harmadik mérkőzés semmit sem határozott. Ekkor
— minthogy mindketten csak könnyen sebesültek meg —
elhatározták a mérkőzést mind addig folytatni, míg csak va-
lamilyikük közülök megveretnek nem nyllvánítja magát.

A következő megállapodásra jöttek:

I. Valahányszor Dupont és Fournier utak tartózkodási
helyek 30 mérföldnyire lesznek egymastól: mindegyik fél 15
mérföldnyire utat fog megtenni, hogy megverekedhessek a
másikkal.

II. Ha a két fél közül egyik a szolgálat által ebben
megakadályozva lenne, akkor a másik köteles ellenfelelének
fölkérésére az egész utat megtenni.

III. Semmiféle mentség sem fogadtatik el, olyant kivé-
ve, mely a katonai szolgálatból származik.

IV. Minthogy jelen megállapodás jóhiszeműleg köte-
lett, nem lehet elférni az ellenfelek beleegyezésével megál-
lapított föltételektől.

E szerződés egész terjedelmében lelkiismeretesen telje-
sítve lett. Az ellenfeleknek különben könnyű volt betartani
kötelezettségeiket. Annyira iparkódtak egymással találkozni,
mintha csak a legjobb barátok lettek volna. Nem vívtak
meg, mielőtt kezét ne szorítottak volna egymással.

herczegnek 2000 frankot adott oly czélból, hogy szegény
gyermekek részére féli ruhák vásároltassanak.

— (A p. r. ó. p. é. n. z. k. ü. l. d. é. s. e) Levélben. Sokszor rá
vagyunk szorulva hogy aprópénzt küldjünk levélben. Valaki
igen egyszerű de gyakorlati módját találta fel az elküldésnek.
Egy meglehelős vastag papirosra az elküldendő pénz darab
körül kört rajzolunk; a körben aztán két egymást a kör kö-
zepén keresztbe metsző vonalat húzunk. E vonalak nyomán
átvágjuk tollkés-sel a papiros, úgy hogy négy czakkot kapunk.
E czakkok közé dugjuk az aprópénzt és pedig egyformán,
hogy a két szemben álló czakk egyik, kettő pedig a papiros
másik felén tartja a pénz darabot.

— (K. ö. r. ö. s. z. a. b. á. l. y. o. z. á. s.) Mint hiteles helyről
értesülünk, a közelebbi napok egyikén Rapaics Radó közle-
kedésügyi miniszteri oszt. tanácsos leutazik Békésre, hogy
maganak közvetlen szemléletből szerezhessen meggyőződést
általában az árviz védelmi munkálatok, de különösen a Vas-
halomnál szükséges bővítés felől.

— (A „B. é. k. é. s. i. t. ü. z. o. l. t. ó. e. g. y. e. s. ü. l. e. t.”) végle-
gesen megalakult; a f. hó 3-án tartott nagy gyűlésen ugya-
nis a megalakulás kimondatott, s a tisztviselők megválasz-
tattak. Tüzoltó főparancsnokká egyhangulag Asztalos István j.
szolgabíró; alparancsnokká s egyszersmind pénztárnokká ifj.
Lavatka József, földbirtokos — s titkárrá Sebők Sandor, posta
tiszt választatott meg. Ugyan ekkor határozathat ment, misze-
rint Békés városa nagy közönségéhez felhívás fog intézteni,
melyszerint kiki — erejéhez képest — alapító, pártoló, vagy
működő tag gyanánt járuljon az ügghöz támogatólag.

— (M. i. a. z. o. k. a.) hogy a magyar földmives nem lehet
gazdag? Ezt Görgy Aladár a következőleg fejt meg: mert a
magyar földmives nagyon szeret bucsúzni, dísznó és halotti
torba, korcsmába, lakziba járni; novembertől márcziusig
pedig a polgár a kovácműhelyekben gyártja a háborus
híreket, nemhogy valamely mellékes munkával töltené az
időt, a mely egy kis mellékkeresetet vinne a konyhára. Van
egy kis igaz benne.

— (N. a. g. y. é. k. s. z. é. r. l. o. p. á. s.) a pancsovai főkapi-
tányság tegnap délután táviratilag értesíté a temesvári ren-

Levelezésük a legmulatságosabb volt. Majd így hangzott:

„Engem a hineville-i vadász-ezred tisztikara meghívott
reggelire. Szándékom megtenni az utat, hogy eleget tegyek
ezen szeretetre méltó meghívásnak. Mivel szabadságidődet
ebben a városban töltöd, felhasználhatjuk az alkalmat, ha
beleegyezel, hogy összemérjük kardjainkat.”

Utóbb a levélke kevésbé bizalmas hangon, de ép oly
gyöngéden szólt.

„Kedves barátom, jövő november 5-én déltájban Strass-
burgon keresztül utazom. Várj rám a postaépületben. Majd
összemérjük kardjainkat.”

Mindíg ugyanaz a refráin.

Időközben egyikükén előlépeétse lehetetlené tette meg-
mérkőzésüket; ez egyike volt a 3. cikkben foglalt esetek-
nek.

Midőn ismét egy rangban voltak, az utóbb előléptetett
fél ugyanilyen hangon fogalmazott levelet kapott. Ezúttal
Fournier ír:

„Kedves Dupont, hallottam, hogy a császár érdemeidet
méltányolta és téged dantártábornokká léptetett elő. Fogadd
őszinte szerencse kívánataimat ezen előléptetés alkalmából,
melyet érdemeid és bátorságod természetesnek tüntet fel.
Kinevezésed reám nézve kétszeres okot képez az örömré.
Először örülök neki, mint jövődre nézve szerencsés esemény-

dőrséget, hogy ott 150.000 forintnyi értékű ékszerek elloptak. A lopás elkövetésével állítólag egy temesvári illetőségű Joanovics Gyorgye nevű fiatal embert gyanúsítanak, ki Titefben született és jelenleg 32 éves.

— (A b u d a i) királyi lak kibővítése. A király a budai várpalota kiépítését elvben már jóváhagyta és az, ha korábban nem is, az operaház elkészülte után minden esetre fogantatba vétetik. A mostani épület a tervezett várak kiépítése után ennek egyik szárnyát fogja képezni, a középtag impozáns, mindkét szárnyával közvellenül összkötött magas épület lesz, mely a nagy fogadó termeket fogja magába foglalni.

— (A b i r ó s á g i v é g r e h a j t á s o k é s a c s e n d ő r s é g.) Az igazságügyminiszter tapasztalván, hogy a bír. végrehajtók a karhatalmat a szükségesen felül is igénybe szokták venni, a következő rendeletet intézet az összes kir. járásbírókhoz: A bírósági végrehajtók, a csendőrség közbejövételét, több esetben oly czélből vették igénybe, hogy az a végrehajtási eljárásból kifolyó valamely cselekményt, pl. lefoglalt tárgyaknak elvitelét vagy elszállítását stb. a tapasztalt ellenszegülés következtében, önállólag teljesítse. Minthogy a csendőrség nem arra van hivatva, hogy a hatóság intézkedésekkel szemben tanúsított ellenszegülések eseteiben a hatósági intézkedéseket önállólag végrehajtsa, hanem hogy a hatósági közeg vezetése alatt, mint karhatalmi segédlet, az intézkedések végrehajtására nézve a hatósági közegekkel közreműködjen, és minthogy ebből kifolyólag a végrehajtók említett eljárása a csendőrség szervezetében, illetve a törvényben alappal nem bír, — ennélfogva felhívom a járásbíró urat, hogy a vezetése alatti bíróságnál alkalmazott kir. végrehajtókat az érintett eljárás követésétől egyszer mindenkorra eltiltsa.

— (A n ő i k a l a p o k e l l e n.) A női kalapdivatnak, mely most diszítésül egész madarat kíván, sok százezer madár esik áldozatul. A müncheni állatvédő egyesület elhatározta, hogy sikra száll, e kegyetlen divat ellen és pályázatot hirdet lehetőleg éles satírai költeményre, mely a madarat elűzze a női kalapokról. A pályanyertes költeményt — aztán az összes hírlapokban közli. Ho lesz-e sikerre, perze kerde s gy praktiku filozofu e megjegyzei lerte, nek, masodsor örülök azért, mert ez által alkalom nyilik legközelebb megvívunk.

Mindakettén tabornokká lettek

Ekkor Dupont parancsot kap, hogy a Graubundtenben levő kadsereghez menjen. A nélkül, hogy várták volna, megérkezik ama helységbe, melyet a táborokar elfoglalt és melyben egyetlen megszálló hely sem létezik, Koromsötét éj van; sehol sincs világosság, csak egy kis kunyhó ablakában Dubont arra irányzá lépteit, benyit a lakásba és Fournier előtt áll.

— Hogyan, te vagy? — kiált örömmel az utóbbi. — Most tehát rajta, vivjunk meg!

— Helyes vivjunk meg!

És mialatt vagdalkoznak, tolytatják a beszélgetést.

Azt hittem, valamely előkelő közigazgatási állomásra léptetettek elő?

— Tévedsz, még mindig mesterségünkönél maradtam, A. miniszter a negyedik hatasthez küldött és most itt vagyok,

— És első látogatásod engem illetett? Nem lehettél volna ennél szeretetremeltebb... Saprebleu!

Dupont kardja nyakán találta Fourniert és a falhoz szögezte őt.

— Valld meg, hogy erre a vágásra nem számítottál?

hogy a nők hóbotjait csak homeopatikusúton lehet orvosolni: „hasónlót hasónlóval”, találjanaki valami új divatot.

— (A g ö r ö g k i r á l y é s k i r á l y n é) mint „Calamakiból sürgönyzik, megtekintették a korinthusi földszoros nagyszerű átmetszési munkálatait s Gresten mérnök irányában — kinek dolgozó lakásán rövid ideig pihentek. — a munkálatok haladása felől nagy meglepéssel nyilatkoztak.

— (Z u b o v i c s t o r p e d ő i) Oroszországban A „Novoje Vremja” f. hó 10-iki száma közli, hogy a bécsi orosz nagy követség katonai ügynöke, Kaulbars báró, megvette a Zubovics-féle szárazföldi torpedók elkészítésének terveit s a múlt héten személyesen vitte Pétervárra, hol már be is mutatta az orosz vezérkarnak.

— (A v i l á g i d e i b u z a) szükségletére és annak fedezésére vonatkozólag a jó hírek örvendő. Corn Trade List érdekes becsléseket közöl. A fogyasztó államok összes szükséglete ezek szerint 224,000,000 bushel tenné ki, míg a termelő államokban kivitelre készen áll 306,000,000 bushel, mely utóbbiból az Egyesült-Államok és Kanadára 184,000,000 esik. Kelet Indianak és Chinának körülbelül 18,000,000 bushelre lesz szüksége, a szükségletnek többi része az európai államokra esik. Ezen államok ugymond az A. M. az idén még inkább Amerikára lesznek utalva, mint tavaly. Ausztrália, India, Eegyptom és Chili alig fognak felényit exportálni mint tavaly, bár ez főleg az új terméstől függ, melynek eredménye Ausztriában karácsony körül lesz ósmeretes. Oroszország és a dunai tartományok buza feleslege 60,000,000 bushel lehet, tehát ugyanannyi mint a múlt évben; Ausztria-Magyarorszáé 24,000,000 bushel, míg a múlt évben a tiszta bevétel 4,500,000 bushel, 12,000,000 hűshellél többet a múlt évnél. Itt a fogyasztás fokozódására alaposan lehet számítani, és pedig a népesség szaporodása, a burgonya drágasága és buza olcsó volta miatt, — úgy hogy a szükséglet 120,000 bushelre tehető. Franciaország idei termése meghaladja az átlagost. — de ennek súlya hiányos, úgy, hogy itt a szükséglet körülbelül 24,000,000 bushel lesz. Belgium, Hollandia és Svájc szükséglete 30,000,000 bushel; Németország ide termés jobban ütött ki a tavalyinál, úgy, hogy szükséglete

Dupont nem ereszti el ellenfelét.

— Olyan vágást tartottam fen számodra, mely felér ezzel.

— Milyen vágást?

— Ha kardod leereszted, olyan hasvágást mérek reád hogy beleid napvilágra jönnek.

— Köszönöm a figyelmeztetést. — Ebben a helyben fogjuk az éjt tölteni.

— Kellemes kilátás! Tudod e, hogy nem érzem magamat kényelmesen?

— Dobb el kardodat és eleresztelek.

— Nem, fel akarom hasítani hasadat.

A zajra végre több tiszt lépe be, kik a küzdőket szétválasztották.

Dupont előbb unta meg ezt az örökös harcöt. Nőszülni készül, Előbb azonban Fourniert meg kell ölnie, vagy pedig szájkosarat kell reá alkalmazni,

Reggel felkeresi őt Párisban.

— Ah! kikötünk egymással! szolt a másik.

— Előbb hallgas meg. Én nőszülni szándékozom. Véget kell vetnünk valahára ennek a vitának: kezd már unalmassá válni, Meg akarok tőled szabadulni. Hogy végeredményre

8,000.000 bushelre tehető a tavalyi 14.000.000-val szemben. Spanyolország és Portugália 20, 000 bushelre tehető a szükségére. Olaszország idei termése jó szükséglete kevés, t. i. 4,000.000 hushel körül.

— (Halálhozó) véres hurka. A bécsi klinikán egy 36 éves kolompáros legény halt meg igen különös ok következtében. A szerencsétlen nagy mohón véres hurkát evett és lenyelte a hurka végéről a fácskát. Azóta folytonosan hányás ingerei voltak, étvágya megszűnt, tehát a klinikára ment hogy gyógykezeljék. A fácskát nem tudták eltávolítani. Az étcső oldalán kör alakú nyílást vettek észre villanyos világítás segítségével, a nyílás környéken pedig gyuladást és ez okozta a rendkívüli fájdalmat. Az orvosok véleménye szerint a fácskának a mellkasba kellett nyomulni, azért nem lehetett kivenni. A szerencsétlen 36 órai kínlás után mult ki. Boncolásánál kiderült, hogy a fácska az étcsőből a thorax-ba jutott, innen pedig a szív balkamrájából elágazó ütereket átszúrta; a halált tehát vérvesztés idézte elő.

— (Még halt a toasztja) után. Uhl bécsi polgármester szombati estéje tragikus véget ért. A mintegy hetven főből álló társaság négy szobába volt elosztva, mely egyikében 10 óra tájban 71 éves Staudinger József közsegtanácsos az első pohárköszöntőt tartá: Érczes erős hangon mondá e szavakat: „Szeretett kollégáim! Én már sok polgármestert ismertem Bécsben. Ismertem Lumbet, Czapkát, dr. Seilert, dr. Zelinkát, dr. Feldert, dr. Nevaldott, ezek mind jógtudósok voltak. A mostani a mienk; Éljen a „polgár” — polgármester!” Az egész társaság koczczintott a tanácsossal s a polgármester felállott, hogy a toasztra válaszoljon. Már megcsendült a jelzőharang, midőn észrevették, hogy Staudinger arca hirtelen halotthalavánnyá válik s feje mellére hanyatlik. A jelenvolt orvosok tüstént hozzásiettek, de már pár perc múlva dr. Lerch megindult hangon jelenté: „Polgármester ur, Staudinger meghalt.” Képzhetni e pár szó hatását. Ijedten csoportosultak valamennyien a halott köré és nem akarta senkisé elhinni a borzasztó valót. De a még jelenlevő dr. Scholz és dr. Loidold sem tehettek egyebet, mint konstatálni a halálesetet.

jussunk, azt ajánlom neked, hogy a kardot cseréjjük fel pisztolylyal.

— Elvesztetted az eszedet? — kérdi bámulva Fournier
 — Oh! ismerem ügyességedet... de gondolkoztam fölötté, hogyan tehetnék egyenlővé a küzdelmet. Némely meglett van egy kis ergős hely, melyről rendelkezhetem. Lovaspisztolyokkal főfegyverkezve oda megyünk és miután előbb elváltunk annyira, hogy egyikünk a másikat nem látja, ismét felkeressük egymást, amikor azután tetszés szerint lehet mindegyikünk,

— Beleegyezem. De fogadj el tőlem egy tanácsot.
 — Halljuk!

— Ne nagyon foglalkozzál házasságieszméddel; hiába való fáradság volna, mert biztosíthatlak, hogy még nőtlen korodban fogsz meghalni.

*

A meghatározott napon Dupont és Fournier hozzá fogott a vadászathoz. Lassan közeledtek egymáshoz, a sűrűn át leskelődtek, hirtelen tekintetök találkozott a bokrok egy nyílásában. Mintegy adott jelre mind a ketten gyorsan a

Apróságok.

Mire nem érnek rá a tudósok?

Egy párisi tudós nemrég a következő kérdéssel fordult a világhoz: „Szünteienül gyártják egyre másra az új zongorákat, vajjon mitörténik a régiekkel? Sohasem hallja az ember, hogy feltűznének őket és így aggódva kell gondolnunk arra az időre, midőn majd a zongorák be fognak tölteni minden lakást s az embereknek nem hagynak helyet a szobában. Egy kiszolgált zongorát azonban mégis csak föl lehet használni a gyakorlati életben is. Benizonította ez Patagoniának egy befolyásos főnöke, ki Aureliustól, Arancia királytól kapott ajándékba egy régi zongorát, melyet ez utóbbi 80 frankon vett. — Mikor aztán később meglátogatta fekete barátját, ez diadalmasan vezette a zongorához, melyből a billentyűk és a hurok ki voltak szedve, hogy éjjel kényelmes nyughelyé lehessen átalakítani.

Bobichet bosszúja.

Él párisban Zolának egy hóhortos tanítványa, a ki „csak is a természet után” ír. Ez az ur 100 frank havifizetéssel megfogadott egy Bobichet nevű szegény ördögöt, ki mindenkor tartozik neki engedelmességre. Ha pl. a realista író ilyen mondatnál tart: „A kapitány sarkantyujának pöngése fölébresztette a paraszfiut,” felébreszti az ő szundikáló Bobichet-jét és legyorsítja ama hangokat, mit az állomtól elnyomva kiejt. Ha meg más alkalommal regényének hőse közel van az éhhalálhoz, hát akkor Bobichet urat bezárja a pinczébe és gondosan jegyzi a szegény áldozat siránkozását: „Pompás, nagyon jól van!” — szól ilyenkor, először a düh kitörése, aztán gyo-morgócs, végül ordítás.

De hezzeg megjárta egy izben a tisztelt realista ur. A csaknem agyonkoplaltatott Bobichetnek sikerült ugyanis a pinczéből kiszabadulni; első dühében hatalmas doronggal fegyverezte föl magát és leütötte vele a nagyon is lelkiismeretes naturalistát, — verés közben pedig egyre ezt hajlotta: „Nesze tanulmányozd ezt is! Látod, ilyen egy boszu jelent!”

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos: Sipos Soma.

fak mögé húzódtak. Néhány pillanatig ebben az állásban maradtak. A helyzet igen kényes volt, Dupont előre merészkedett, vagy legalább úgy tett. Fölemelte kabátja egyik szárnyát, úgy, hogy kissé kiált. Abban a perczen a golyó sivitott és széttépte a posztót.

— Ez egyik! — gondolta magában.

Rövid szünet után újra kezdte, de az ellenkező oldalon. Pisztolyát balkezében tartva, mutogatta csővét, mint-ha löni akarna, egyuttal jobb kezével kalapját dugta előre.

— Ez a második! — szólt.

A kalap a bokrok közt hevert.

Most Dupont egyenesen Fourniernak tartott.

— Életed az enyim, — szólt hozzá, — de nem fosztalak meg tőle.

— A mint tetszik. — válaszolá Fournier.

— Emlékeztetlek azonban, hogy tulajdonjogomról nem mondok le. Őrizkedjél tehát, hogy valaha utamba jöjj, mert egész közletről röpíthetnék két golyót agyadba, amihez jogom van.

Igy végződött a hosszas harc.

H i r d e t é s e k.

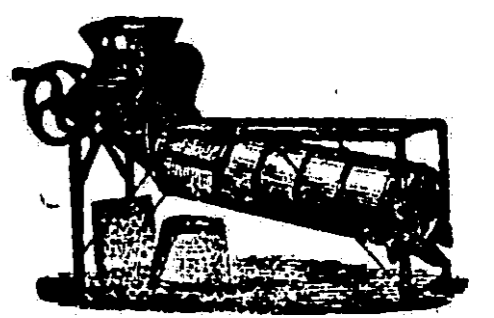
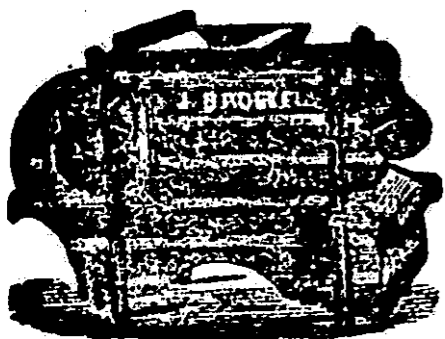
B R O G L E J Ó Z S E F

gép és rostalemez gyára Budapesten

Gyár: váczi ut az osz r. Ilimvasp'áya közelében. R-ktá- : váczi körút 68 sⁿ.

Ajánlja minden gazdasági kiállitáson kitüntetett, javított gyártmányait mint :

Trieur öke. változó ros á al
Tisztító gépeket szelelővel
Különlegességeket malmok számára
28.466 szabadalmazott hármasekéket

Cséplőgép-rostákat lyukasztott és hasított lemezeket

vas, acél, és horganyból, valamint mindennemű gazdasági gépek és szereket.

Árjegyzékek kívánatra ingyen.

GUTJAHR és MÜLLER Budapesten

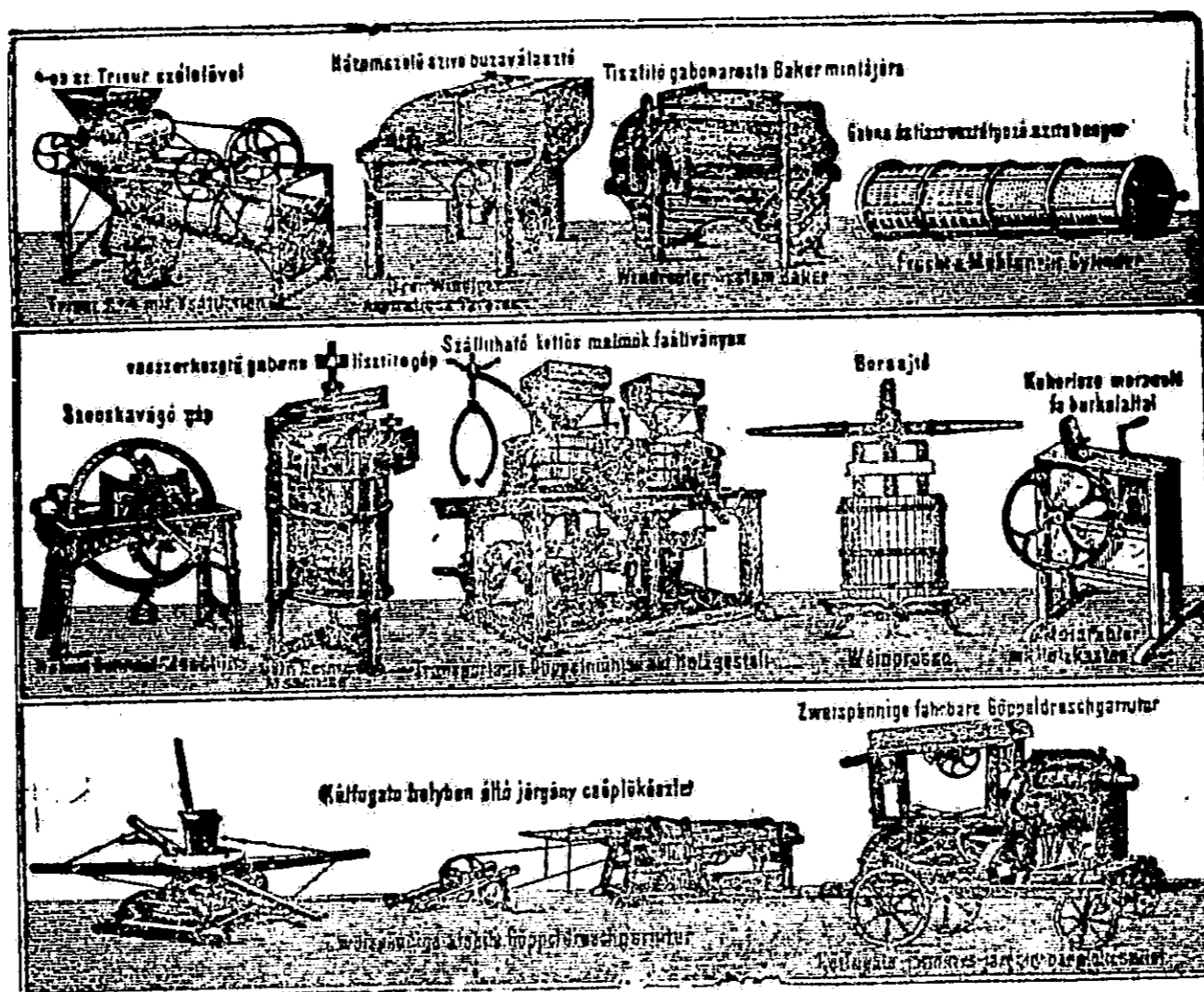
Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár (ezelőtt BROGLE J. és MÜLLER a Margit-hid közeleiben

ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat, mint :

irTrieurök gazdaság z mára
f rgány-é- lögépek.
Szelelő-rosták.
Kukoricza-morzsolók.
Szecskavágók,
Borsajtók.

Különlegességek malmok számára.

Duplamalmok.
Malom trieur-hengerek.
Gabona osztályzó hengerek.
Koptató-gépek.
Daravásztó-gépek,
Tarárok Detaeherök.

Malom-alkatrésze , u. m.
Transmissiók
Szijkerekek
R O S T A L E M E Z E K :
Cséplőgéprosták..
Liszthengerszíták.
Koptató lemezek,
Ráspolylemezek.

Árjegyzékek kívánatraingyen és bérmentve,

Gyári raktá es képviselő g Szav-son, E. efart Pál urnál

SZIKES ANTAL
KÖNYVNYOMDÁJA

S Z A R V A S O N

ajánlkozik mindennemű nyomdai munka gyors és diszes kiállítására.

Községi és gyámi rovatos iven,

HIVATALOS NYOMTATVÁNYOK

minden alakban

UGYVEDI ÉS KERESKEDELMI NYOMTATVÁNYOK

FALRAGASZOK, KÖRLEVELEK

levélfejek és levélborítékok, névjegyek, füzetek és könyvek

a egjutányosabb áron álltatnak ki.

 Vidéki megrendelések pontosan teljesitetnek.